

Arrest

nr. 164 448 van 20 maart 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Tunesische nationaliteit te zijn, op 18 maart 2016 heeft ingediend bij faxpost om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing '*waaruit blijkt dat verzoeker een vlucht heeft naar Tunis op 21 maart 2016*', van 17 maart 2016.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 maart 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 maart 2016.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat N. ZAMANI, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. VAN DE PUTTE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker, van Tunesische nationaliteit, kreeg op 13 oktober 2014 een eerste bevel om het grondgebied te verlaten.

1.2. Op 30 november 2015 werd verzoeker aangetroffen in illegaal verblijf naar aanleiding van een betrapping op heterdaad voor wapenbezit. Diezelfde dag nam de gemachtigde van de Staatssecretaris

voor Asiel en Migratie, een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (13 *septies*). Er werd aan verzoeker tevens een inreisverbod betekend (13*sexies*).

1.3. Op 17 maart 2016 werd verzoeker in kennis gesteld dat zijn repatriëring naar Tunis voorzien is voor 21 maart 2016. Verzoeker dient op 18 maart 2016 beroep tegen deze kennisgeving in.

“Betreft:

R1-12-2 L. L. 7960845

Tunesië 11/10/1962

Datum opsluiting: 30/11/2015

Thans verblijvend in het RC 127bis

Ik fax u op vandaag, om u te melden dat dhr./mevr. L. L. een vlucht heeft op datum van 21/03/2016, met bestemming Tunis

(...)

Hierbij informeer ik u, L. L., op 17/03/2016 om 10:52 dat er op 21/03/2016 om 12:35 een repatriëring/terugdrijving is voorzien met bestemming Tunis en aankomst op datum om 15:10 (plaatselijke tijd).”

2. Over de ontvankelijkheid

Uit de gegevens zoals die voorliggen aan de Raad blijkt dat verzoekende partij al sedert 30 november 2015 van zijn vrijheid beroofd is ingevolge een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding te dien einde (13 *septies*). Verzoeker is niet in beroep gegaan tegen het bevel om het grondgebied te verlaten.

Verzoekende partij heeft gewacht tot vrijdag 18 maart 2016 om een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid in te stellen en dit dan nog tegen een niet aanvechtbare administratieve rechtshandeling.

Om ontvankelijk te zijn moet het beroep immers gericht zijn tegen een uitvoerbare beslissing. Als uitvoerbare beslissing dient te worden beschouwd de handeling waarbij rechtsgevolgen in het leven worden geroepen of worden belet tot stand te komen, met andere woorden waarbij wijzigingen in een bestaande rechtstoestand worden aangebracht, dan wel zodanige wijzigingen worden belet.

Het bericht waarbij de verwerende partij de verzoekende partij de datum van de tenuitvoerlegging van een beslissing meedeelt, is geen rechtshandeling die wijzigingen aanbrengt in de rechtstoestand van de verzoekende partij. De loutere wijze immers waarop materieel uitvoering wordt gegeven aan een eerder genomen bevel om het grondgebied te verlaten door, zoals *in casu*, de mededeling van het tijdstip en bestemming van repatriëring, is geen voor vernietiging -en dus schorsing- vatbare administratieve rechtshandeling, nu zij geen rechtsgevolgen doet ontstaan of verhindert dat deze zouden ontstaan.

In de mate verzoekende partij haar vordering zou gericht zijn tegen het bevel om het grondgebied te verlaten (13 *septies*), dient te worden vastgesteld dat het bevel haar werd betekend op 30 november 2015 en een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid ingediend op 18 maart 2016 laattijdig is. Waar de raadvrouw van verzoekende partij ter terechtzitting stelt dat geen beroep werd aangetekend omdat verzoekende partij dacht dat zij naar Frankrijk zou worden gerepatriëerd en zij bereid was om zelf naar Frankrijk te gaan, wijst de Raad er op dat dit niet het eerste bevel om het grondgebied te verlaten is en verzoekende partij in december 2014 in de mogelijkheid is geweest om het land te verlaten en haar vermoeden dat zij naar Frankrijk zou worden gerepatriëerd een poging is om de laattijdigheid te verklaren, doch geen overmacht uitmaakt. Overmacht kan immers enkel voortvloeien uit een gebeurtenis buiten de menselijke wil die door deze wil niet kon worden voorzien noch vermeden (Cass. 9 oktober 1986, R.W. 1987-88, 778; zie ook met de aldaar aangehaalde rechtspraak: J. Baert en G. Debersaques, Raad van State, Afdeling Administratie (2. Ontvankelijkheid) in Administratieve Rechtsbibliotheek, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 502-506).

De vordering tot schorsing is onontvankelijk.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig maart tweeduizend zestien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

Kamervoorzitter,

mevr. F. BROUCKE,

Toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

F. BROUCKE

M.-C. GOETHALS